

[Enggaard.]

lovforslaget om kollegiebyggeri var til behandling i 1963 i det høje ting, har drøftet mulighederne for en mere ensartet prispolitik i de kollegier, der bygges efter loven. Det må være nærliggende i disse boligforligsdage at mene, at en ordning i stil med den skitserede for de sociale boligselskaber må være mulig for kollegiebyggeriet, så der tilvejebringes en tilsvarende solidaritet imellem de billigere og de mere kostbare kollegier, en tilsvarende solidaritet som den, man tydeligvis tilstræber for de sociale boligselskabers forskellige afdelinger. Det er for mig afgørende, at karakteren af lotteri i forbindelse med tildeling af kollegiepladser glider ud, og jeg kan ikke se, at der skulle være store problemer i forbindelse med en ændring af forholdene i de billigere af kollegierne. Selv om man vil opretholde en lejerbeskyttelse, kan den jo ikke blive af langvarig natur, fordi den enkelte unge uddannelsessøgende normalt kun opholder sig ca. 3 år på et kollegium.

Det kunne være fristende at gå yderligere ind på mange enkeltheder i forbindelse med kollegiebyggeriet; det kunne være fristende at gå ind på spørgsmålet om byggestandarden og på spørgsmålet om en eventuel hotel-drift i sommertiden. Imidlertid mener jeg, at disse spørgsmål er så specielle, at de allerbedst egner sig til en grundig behandling i det udvalg, som jeg forudser nedsat, og hvor vi i grundighed kan give os tid til at drøfte dem.

Det samme gælder de bemærkninger i den højtærede undervisningsministers fremsættelse, hvori han omtaler et kollegieråd, som skal træffe mere principielle afgørelser. Jeg må finde det beklageligt og ikke helt tilfredsstillende, at ministerens overvejelser herom ifølge fremsættelsen først kan ventes afsluttet efter lovforslagets behandling i folketinget.

Det foreslåede tilskudsbeløb på 1.650 kr. pr. værelse til montering forekommer mig at være en rimeligere løsning end den hidtidige ordning med 50 pct. af anskaffelsessummen, men også dette er et af de spørgsmål, vi gerne vil studere nærmere i udvalget.

Det er som i den nugældende lov foreslået, at Færøerne og Grønland holdes uden for lovens bestemmelser. Jeg kender for lidt til de specielle forhold på Færøerne til at kunne

vurdere rigtigheden for Færøernes vedkommende; men jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede undervisningsminister, om der for ministeren foreligger særlige årsager til, at i hvert fald Grønland er holdt uden for lovens bestemmelser. Ikke mindst på Grønland må det efter venstres mening tilstræbes, at den almindelige lovgivning kommer til at gælde i så vid udstrækning som overhovedet muligt. Og hvis dette, at loven i givet fald skulle omfatte også Grønland, nødvendiggør andre lovændringer på undervisningsområdet, er vi naturligvis parat til også at se på dette.

Jeg skal til slut sammenfattende sige, at venstre er meget positivt stemt over for lovforslagets hovedlinjer, og at vi vil tilsige et interesseret og aktivt medarbejderskab i udvalgets arbejde.

Knud Østergaard: Der er ingen tvivl om, at grunden til, at kollegieloven tages op til revision efter så få års forløb, er, at rammen på de 1.000 værelser om året har vist sig at være for lille. Ved denne lejlighed, hvor man reviderer loven, har man så søgt at rette op på de ting i den oprindelige lov, som man fandt mindre tilfredsstillende.

For mig at se falder lovforslaget i 3 afsnit; det første drejer sig om at fremskaffe flere værelser, det andet tilsigter en mere smidig administration, og gennem det tredje vil man søge at give de unge større indflydelse på kollegielovens administration.

Hvad angår ønsket om flere kollegieværelser, så viser det sig jo, at man allerede i indeværende finansår er oppe på at igangsætte over 1.500 værelser. De, der ude omkring har med kollegier at gøre, ved, i hvor høj grad spørgsmålet om at få værelser trænger sig på, så der er næppe tvivl om, at de tal, som man arbejder med, nemlig et behov på ca. 30.000 værelser i en 10 års periode, er ret realistiske.

Om den smidige administration vil jeg gerne sige, at princippet med 5 års perioder kan det konservative folkeparti tiltræde. Vi synes, at det er en bedre form, idet man så ligesom kan skue nogle år frem i tiden og ligesom tilrettelægge byggeriet løbende fremover. Vi kan også tiltræde princippet om, at man forlader bestemmelsen om, at der kan anvendes 5 pct. af anskaffelsessummen til